

Το **Σπίτι της Κύπρου**
και η **Εταιρεία Μελέτης Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας -**
Ιωάννης Καποδίστριας (Ε.ΜΕ.Ν.Σ.Ι.)

διοργανώνουν

τη **Δευτέρα 7 Ιουνίου 2021** και ώρα **12.00 μ.**

διαδικτυακή εκδήλωση με θέμα:

1821: Κριτική του Ναυτικού Αγώνα

που πραγματοποιείται
στο πλαίσιο των εκδηλώσεων
για τη συμπλήρωση 200 χρόνων
από την έκρηξη της Ελληνικής Επανάστασης

Ομιλητής:

Κωνσταντίνος Μαζαράκης - Αινιάν

Επίτιμος Αρχηγός Στόλου

Γενικός Διευθυντής Ιδρύματος Αικατερίνης Λασκαριδίδου

Πρόεδρος Ελληνικού Ινστιτούτου Ναυτικής Ιστορίας

Συντονίζει:

Ανδρέας Κούκος

Νομικός, Ιστορικός, Πρόεδρος Δ.Σ. Ε.ΜΕ.Ν.Σ.Ι.

Ο σύνδεσμος της εκδήλωσης είναι:
<https://diavlos.grnet.gr/event/e1971>

Και ο σύνδεσμος παρακολούθησης:
<https://diavlos.grnet.gr/room/1607?eventid=9202>

Η έξοδος του Άρεως
Πίνακας του Κ. Βολανάκη, 1894, Εθνική Πινακοθήκη - Παράρτημα Ναυπλίου

Επιμέλεια Εκδήλωσης: Νίκη Μιχαηλίδου

Η επανάσταση των υπόδουλων Ελλήνων το 1821 αντιμετώπισθηκε από την Ιερά Συμμαχία με σαφή εχθρότητα. Η Υψηλή Πύλη, όπου μπορούσαν να φθάσουν οι στρατιές της, αντέδρασε γρήγορα και σκληρά εναντίον των χαρίστων γκαιορήςδων.

Η επιχείρηση του Υψηλάντη στις Ηγεμονίες νικήθηκε πολύ σύντομα. Το ίδιο και η επανάσταση στη Χαλκιδική. Ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης, της Θράκης, της Μακεδονίας και της Μικράς Ασίας υπέστη συστηματική καταστροφή. Μόνο στο Μωριά, τα νησιά της Άσπρης Θάλασσας και σε περιορισμένο βαθμό στη Ρούμελη μπόρεσε η επανάσταση να αντέξει ικανό χρόνο, μέχρι οι ανταγωνισμοί των Μεγάλων Δυνάμεων να οδηγήσουν στη Ναυμαχία του Ναβαρίνου και τα Πρωτόκολλα του Λονδίνου που χάρισαν στο εξεγερμένο έθνος μια πρώτη κρατική υπόσταση.

Ο ηρωισμός, η στρατηγική και τακτική ικανότητα των εξεγερμένων Ελλήνων, μαζί με το ορεινό και δύσβατο έδαφος, προστάτησαν τη Ρούμελη και το Μωριά από τις στρατιές Τουρκαλβανών που επέδραμαν κάθε χρόνο από Βορρά. Παράλληλα όμως, κύριος παράγον που επέτρεψε στην επανάσταση να διατηρηθεί ζωντανή στο νότιο άκρο της Βαλκανικής και στα νησιά του Αιγαίου από το 1821 μέχρι τουλάχιστον το 1827, ήταν η αδυναμία του Σουλτάνου, όσο ο στόλος των επαναστατών κυριαρχούσε στο Αιγαίο, να διαπεραιώσει στρατό δια θαλάσσης από τη Μικρά Ασία προς τα νησιά και κυρίως προς το Μωριά. Υπήρξαν όμως παράγοντες που δεν επέτρεψαν στη γνωστή στους επαναστάτες στρατηγική της κυριαρχίας στη θάλασσα να εφαρμοστεί με συνέχεια και συνέπεια. Έντονος τοπικισμός, προσωπικά πάθη και έλλειψη πόρων ήταν οι κύριες αιτίες. Η καταστροφή του Γαλαξιδίου, οι σφαγές της Χίου, των Ψαρών και της Κάσου, ήταν μερικά από τα αποτελέσματα της ελλιπούς εφαρμογής της στρατηγικής αυτής. Η απόβαση του Ιμπραήμ στο Μωριά αποτέλεσε την πιο μεγάλη απειλή.

Σκοπός της παρουσίας είναι να αναδείξει ορθές και λανθασμένες κινήσεις στη θάλασσα από τους αντίπαλους και τις επιπτώσεις αυτών, στην πορεία του αγώνα.